

בעזרת השם יתברך

גליון # 47 - חודש אב תשס"ב

ארגון עולמי לעזור לאחינו בני ישראל לזכות לזוג הגון

לקטנו מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, זוהר
הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר וספרי ח"ן
מגדולי האחרונים וספרי תלמידי הבעל שם טוב זצלה"ה
בענין הזוג, וגודל מעלת התפלה

עיה"ק צפת תובב"א

מרכז שידוכי נשואין העולמי

WORLD ORGANIZATION FOR SHIDUCHIM

ספר הפליאה - ד"ה ויאמר ה' אלהים לא טוב היות

1 ויאמר ה' אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. א"ל ר' זה העזר מהו א"ת אשה כבר בראה שנאמר ויברא אלהים את האדם ויברך אותם ויאמר להם פרו ורבו, וא"ת שני פרצופים מחוברים והנקבה באמצעית הזכר כל זמן שלא נפרדו להיות פירוד וחיבור שפעמים הזכר לבד ופעמים הנקבה עמו ואיך יאמר ויאמר להם פרו ורבו, ואל תשיב לי דיחוקים, ועוד בעלי הפיוס אמרו דברים ורמזו באלו הסודות והוא שפעם אחת הלך אדם אחד ושאל לר' מי שיש לו בן והבן יש לו ב' ראשים ואביו חייב לפדותו מן הכהן וכמה יתן ה' סלעים בעד הב' ראשים או עשרה סלעים, ואם חייב להניח תפילין על כל ראש וראש או על א' מהם לבד, וענה ר' ואמר גזרתי עליך אם לא תראני, ועתה ראה והבן ר' מה ענה לו שדבריו קשים כחומץ לשיניים וכעשן לעינים אם זה העני השואל אין לו בן כזה רק שואל לדעת ואפשר ששאלתו הוא סוד ובעבור זה יחייבנו גזירה אם יודע להשיב ישיב לו, ואם אינו יודע יאמר שאינו יודע, אבל עתה שהשיב לו כך מה יאמר השואל על דבריו של ר'. וראה והבן כי אדהכי והכי בא אדם אחד ובא ומצא את השואל בצער ואת הר' במנוחה ושאל גם לי נולד בן בב' ראשים אפדנו בה' סלעים או כל ראש צריך פדיון ופטרנו את השואל והלך לו, שומו שמים על זאת אמור היש עול כזה אם לא היה נמצא המעשה ולא היה יכול להראותו היה מקיים גזירתו, אלא ודאי אדם כמוהו לא הוציא גזרתי עליך אם לא שהבין שברון בדברי השואל, וזה אני שואל מה רעה יצא מדבריו ואם תדבר כן אם כן למה פטרו, ועוד מנא ליה לר' שהוא חייב לפדות השנים הלא אדם אחד הוא, א"ל בני השטן חברני עמך, דע כי אע"פ שנאצלו שניהם היו מבורכים

מברכה עליונה כענין ויברך אותם, ועתה אמר הקב"ה אעשה לו עזר כי האדם לא יעמוד בנסיון, ועשה הקב"ה צינור של נגד הברכה כי צינור העזר הוא שאמר, אך צינור הנגד עשה.

2 א"ל אם כן יאמר אעשה לו כנגדו. א"ל ההוא עזר למעשה אדם אמר וכך אמר אם האדם הוטב במעשיו עזר כלומר יבורכו מברכה העליונה ואם לאו כנגדו, ר"ל יקבל מכנגדו הוא הפחד, ומה שעשה ר' בזה ששאל השואל שאל סוד ואמר איך הדין גוף אחד נידונים ולא יפול פירוד עליהם או כך יפול פירוד ביניהם והעון קודם שנאצלו כמו אחר, ור' לא היה נביא וסבר שמלעג עשהשאלה עמוקה והשואל לאו בר הכי ואמר גזורני עליך שמלעג חייב ואמר עד שתראני, וכשבא המעשה מיד אמר על כל פנים כדין השואל והראו לו מן השמים בהוא שעתא שלא חטא השואל ופטרו, השני ראשים שהרי אדה"ר במחשבה חטא תחלה ואם חטא בדיבור למה נתקיימה מחשבתו. אעשה לו עזר זו השכינה לקבל מאש וממים. א"ל ר' מהו עזר, א"ל בני הפכהו והוא זרע השפעת ת"ת בכנס"י, ומנלן שהזרע יורד בזעיר, א"ל אתה אמרת אותו עזר מתהפך זער היא העטרה הנקראת זער אנפין, א"ל מנלך שגם הפחד משפיע אליו, א"ל הוא שנאמר כנגדו, איזהו נגד העזר הוי אומר זה הפחד, שכן כנגדו עולה ג"ף והוא מגזרת ויגף. א"ל ר' אם כן למה אמר ה' אלהים ואחר כך אמר אעשה יאמר נעשה, א"ל מה כתיב ויאמר א' אומר וא' עושה, א"ל אימא ויאמר כל אחד אומר, א"ל לא יהו"ה גזור ואלהים עושה. א"ל ר' מהו לא טוב היות האדם לבדו, א"ל הפכהו ואמור היות האדם לבדו משפיע טוב ללא טוב, אלא אעשה מעשה ללא טוב לקבל מכשונגדו הוא הפחד. א"ל ר' אמור לי אחר שנאצלה העטרה ועד שבא להתחבר עם הת"ת פנים בפנים ונראים שניהם גוף אחד אז מה שם תקרא להם, א"ל אדם שנאמר ויקרא את שם אדם, וכשהזכר לבדו והנוקבא לבדה א"ל אז נקרא הנוקבא חצי הגוף, א"ל והזכר, א"ל אין הכי נמי, ואין הברכה שורה בעולם אלא ביום שמתחברין והם אדם שלם ואז עליונים ותחתונים בשמחה, והראית בני מימך שמחה גדולה יותר מזו רק בזמן שהמלכה מתחברת עם המלך אז השמחה רבה בעליונים וגם בתחתונים כי אז המלך שלם אבל בזמן שהוא חצי מלך לא יבא טוב בעולם, כי בחסרון לא יבא מילוי וכן הדבר בעולם חסר לא יבא טובה רק באדם שלם ובעולם שלם יבא הטוב הברכה, ונתעוררו חז"ל לומר סודות ורמזים בדבר זה ואמרו השרוי בלא אשה שרוי בלא טוב שהטוב הוא חלון ואחר שהתפארת בלא אשה שאין לו רשות לתת לה ברכה אם כן מה צורך לו בחלון שנקרא טוב זהו שרוי בלא טוב. בלא עזר כי בעד העטרה יורד השפע בת"ת. בלא שמחה כי היש עלבון ואונאה כמו בזמן שהאשה אינה אוהבת את בעלה והבעל את אשתו ואין להם רשות להתחבר עמה, בלא ברכה במקום שאין שמחה אין שם ברכה, בלא כפרה שזה לבדו וזה לבדה יש יניקה מכוחות הטומאה והכפרה מלשון קינוח כענין אכפרה פניו אקנח רוגזו והכל נרמז. בטוב, אמר לא טוב היות האדם לבדו. בעזר, אעשה לו עזר כנגדו. בשמחה, אמר ושמחת אתה וביתך. בברכה. אמר להניח ברכה בביתך.

בכפרה. אמר וכפר בעדו ובעד ביתו. ותנא אחר הוסיף רמו גדול וסוד נפלא ואמר אף בלא חיים וכוונתו הסתלקות השפע חסרון החיים והרמו ראה חיים עם האשה אשר אהבת, ובא תנא והוסיף אף ממעט את הדמות שנאמר כי בצלם אלהים ומה כתיב בתריה ואתם פרו ורבו והכוונה מאחר שהיא הדמות והת"ת הצלם אם כן ממעט הצלם מהדמות כי שניהם משפיעים בעולם השפל. וגם שנו הלשוונות תנאים אחרים ואמרו בלא חומה שאשה יושבת בשער ואינה מנחת שום כח מכחות הטומאה להכנס כענין נקבה תסובב גבר, ואחר שאין לו אשה נכנסים כחות הטומאה. בלא עושר שנאמר אשת חיל כו' במח בה לב בעלה ושלל לא יחסר והכוונה כשהלב שהוא עטרה עם בעלה לא יחסר שפע וברכה מלידה. בלא עטרה לבעלה, שנאמר אשת חיל עטרת בעלה והכוונה כשהיא כלולה עם המרכבה העליונה אז היא עטרה לבעלה, ודע כי שמה עטרה ורצון ובית. וראה והבן סוד זיווג אדם באשתו כמה גדול הוא כשהוא לש"ש ולקדוש לא כאלו שחוזרים אחר הממון ואחר היופי ואינם יודעים אחרי שכך הוא ימות או הוא או אשתו או בניו המוליד ממנה ואינו יודע שאם הוא ת"ח ואינו בשלימות עם היסוד לעשות התעוררת באים אליו אנשים רעים וחטאים ושוכנים בביתו ואז אוי לרשע אוי לשכנו, כי קרי ביה לשכנו, כי מאחר שהעליונים בחסרון והוא אינו מכוין למלאות כי זה צריכין ממנו מוכרח הוא הדבר לבא אדם חסר בעדרו (ולא זה דוקא אלא שהוא ת"ח) ומזכירין עונו כי הראה הענף שאינו ממין השורש ומרננים אחריו לומר שאין השם אוהבו ואינו אוהב תורתו, וההפך בעם הארץ בהיותו שואל ודורש בעניינו ונאמר לו סוד הזיווג ונשא אשה לש"ש וכוונתו לקיים המצות לא לצורך תאוותו הקב"ה שולח בעדרו אנשים צדיקים וטובים ומראין לו דרכי השם, וגדול מזה שבנו ת"ח והוא ע"ה קיש קיש קריא כי בהיות העולם רואים שאין הענף כשורש אז חוקרים ודורשים מה הוא הסבה אלא ודאי רצה אלהים את מעשיו ואימתי בזמן שמתייסר עם בנו ולומד תורה מפיהו ומקיים מצות השם, הוא שאמרו רז"ל בנו והוא רבו אם הוא חייב לכבודו, אבל אם הוא אינו שב בתשובה ואינו מתייסר עם בנו כ"ש שהוסיף על חטאתו פשע מ"מ טוב הוא שזכה ונשמעת תורה בביתו. אבל אם הוא ת"ח וכיון בסוד הזיווג אזי יצא משרשו ממש ענף כמוהו ואז מעשיהם טובים אשריהם שזכו בזה לפני השם, ואם הוא עם הארץ ונושא לשובע נפשו או לשם ממון אז שולחים לו ענף משרשו וטמא טמא יקרא עליהם חרקו רז"ל שיניהם ואמרו להרגם ולקרעם כדג מגבם, אוי להם עמי הארצות מבטלי התורה ומבטלי המצות ומרבים בדור עזי נפש טמאים בערלתם כי הפרו בריתם. מה לכם אנשי אמת עם השרץ והטומאה כמה גדול כוונת הזיווג אל תגשו עמהם שובו לאהליכם כי אין המצות לבטלה רק למטה ולמעלה הם לצורך, ולפנים אבאר לך בע"ה ענייני הזיווג והקדושין והחופה וכל דבר:

מרכז שידוכי נשואין העולמי